

Marta Monedero BARCELONA

No a la guerra a Sitges

El drama 'Morir a Bagdad' demostra l'especial interès que desperta l'actualitat en la programació del Festival A Iguns professionals s'acostaven a Sitges dissabte atrets per la segona jornada d'un festival capaç d'ensenyar la seva millor cara amb l'acció teatral 'Morir a Bagdad'.

Nascut de l'esforç col·lectiu de gent que prové de diferents àmbits teatrals de **Mataró**, Morir a Bagdad (un títol tan inequívoc com el nom de la companyia, Teatre per la Pau) es va estrenar a l'Hort del Rector de Santa Maria de **Mataró** el juliol passat. Se'n va fer una segona representació al taller que els escenògrafs Castells tenen a Santa Agnès de Malanyanes i, dissabte, la seixantena d'intèrprets d'aquesta acció que denuncia la injustícia de la guerra de l'Iraq actuaven als Jardins del Terramar de Sitges.

Morir a Bagdad no és un espectacle convencional. A l'entrada del recinte d'aparença espectral, donen un petit tamboret de tisora i una llanterna a cada espectador. Ja ben preparada, tota la comitiva camina enmig de la foscor fins que s'arriba al llac situat al mig dels Jardins. Encerclant-lo, hi apareixen una quarantena de senzills taüts de totes les mides que estan al descobert i amb un petitíssim llum que il·lumina els actors i actrius que hi ha estirats a dins. El ritual passa perquè cada espectador s'assegui al costat del cadàver que vulgui i aquest, pàl·lid i vestit tal com anava el dia que va morir, comenci a parlar.

Els textos els han escrit professionals diversos: mestres, polítics, periodistes, escriptors i els mateixos actors, en un intent de copsar els pensaments que poden tenir, poc abans de morir, les víctimes innocents. Són monòlegs d'uns vuit minuts que diuen en veu baixa i que, en algun moment de la funció, costaven de seguir a causa dels focs artificials que espetegaven dissabte a la nit a Sitges però que, jugades de l'atzar, ajudaven a donar més versemblança a l'acció, ja que, tot plegat, evocava la sensació de trobar-se enmig d'una ciutat amb foc creuat i explosions constants.

El vell que anava al mercat, el nen que feia de sabater, la dona que vol separar-se del seu marit, la jove embarassada que somnia en el futur del seu fill, l'estudiant orgullosa de la història del seu país, el periodista que creia en les bombes intel·ligents, una col·lega seva ambiciosa que veu l'ascens gràcies a informar del conflicte sucant-hi pa, una escut humana britànica amb sentiments contradictoris cap al seu govern... Aquest és el dolor, el gran drama que reflecteixen el director Josep Rodri i la seva companyia. Un espectacle digne del Festival, tan atípic com imprescindible, que fa vessar llàgrimes a una societat compromesa amb el No a la guerra mitjançant petites històries dites a cau d'orella. Històries mínimes que s'acaben, de sobte, quan sona una sirena. Després del bombardeig, tothom és mort en aquest cementiri imaginari.

Sonen les notes d'El cant dels ocells (que, curiosament, fa pocs dies també s'escoltava a l'espectacle Homenatge a Catalunya) i uns versos d'Espriu dedicats al Vietnam. La paraula del Teatre per la Pau mereix, sens dubte, continuar sent dita.

La proposta de l'Iceberg.- Si té tot el sentit que el Festival de Teatre de Sitges programi Morir a Bagdad, també el té que aposti amb contundència pels nous autors. Des de l'any passat, el projecte Iceberg repica en aquesta qüestió amb vehemència però resultats irregulars. Sergi Fàustino, que l'any passat va inquietar més d'un amb Nutritivo, ha evolucionat cap a la creació col·lectiva amb La historia de M. Engracia Morales, que firma al costat de Joan Simó i Angeles Zamora. Tots tres interpreten aquesta reflexió que, amb alguna troballa enginyosa de llenguatge i un humor corrosiu, busca trencar els tòpics sobre la vellesa i la soledat partint d'un treball que beu de la realitat quotidiana.

Retrat de la tardojoventut urbanita, sola, buida i angoixada, El miedo y la música suposa el debut de l'actor Julio Manrique com a autor i director, una òpera prima inacabada on s'entaforen referents generacionals i teatrals.